

CO TO JE POKÁNÍ?

1. PROČ JE POKÁNÍ TAK DŮLEŽITÉ?

Pokání je první a nevyhnutelný krok, který nás vede do Božího království. Výzvou k pokání začínala služba a zvěst Jana Křtitele, Ježíše i apoštolů. (Mt 3,2; 4,17; Sk 2,38; 20,21)

Bez pokání zahyneš. Zoufale potřebuješ záchranu od Boha. Pokáním přijímáš od Boha milost, abys nezahynul. (L 13,3.5)

Vidíš se vši vážností smrt jako mzdu svého hříchu? Ježíš utrpení smrti podstoupil místo tebe. Kristovo utrpení bylo způsobeno také tvými hříchy. (Ř 6,23)

Tvoje hříchy jsou v první řadě proti samému Hospodinu. Svým hříchem ho zraňuješ a zarmucuješ. (Ž 51,6; Ef 4,30)

Ježíš přišel volat pouze hříšné ku pokání. Pyšný sebespravedlivý člověk pokání nepotřebuje. (Mk 2,17; Iz 64,5)

Apoštol Pavel se nesrovnával s druhými. Viděl své hříchy. Považoval se za největšího hříšníka ve svém starém životě. Věděl toho na sebe nejvíce a viděl závažnost svého hříchu. (1Tm 1,15)

Pokání je dar, kterým se otevíráš pro Boží milosrdenství a dobrotu. (Př 28,13; Ř 2,4)

Bůh chce, aby všichni dospěli k pokání. (2Pt 3,9; 1Tm 2,4)

Bůh nařizuje lidem, aby všichni a všude činili pokání. (Sk 17,30)

Vyznání hříchů před druhým člověkem je (vedle přímlyvy) předpokladem uzdravení. (Jk 5,16; Ef 5,13-14; J 3,20-21)

Derek Prince (celosvětově uznávaný biblický učitel) uvádí na základě svých zkušeností, že 50 % problémů v životě křesťanů spočívá v tom, že nikdy nečinili skutečné pokání. Proto je velice důležité mít v této základní nauce jasno. Pokání je úžasný dar, který způsobuje mnoho dobrého v našich životech.

2. CO TO JE POKÁNÍ?

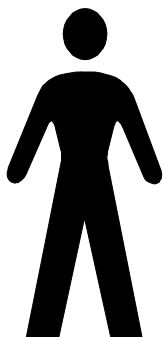
Pokání vyjadřuje **změnu smýšlení** (řecky *metanoia*) jako pevné vnitřní rozhodnutí. Dále vyjadřuje **obrat** (či návrat, od hebrejského slovního kořene š-v-b) ve směru životní cesty člověka, který má trvalé důsledky. Je to tedy vnitřní změna smýšlení, která se navenek musí projevit v životě člověka. Je to poznání našeho dosavadního života ve světle Písma a oddělení od minulosti, která byla bez Boha. Je to návrat k následování Boha.

Duch svatý usvědčuje ze hříchu - předkládá nám před oči náš hřích a **hned** ukazuje i na východisko v odpuštění skrze Ježíšovu krev. Je to něco zcela jiného než náboženské sebeobviňování nebo vyznávání neurčité hříšnosti. (J 16,8)

Pokání musí být vidět v proměně života. (Mt 3,8; Sk 26,20; Ž 119,59.60)

Od doby Kristova ukřižování a zmrtvýchvstání se v Nové smlouvě používá převážně dokonavý výraz slovesa: **učíte pokání** - tzn. pokání je něco, co má začátek i konec. Bůh odpovídá na tvé pokání a skrze moc Kristovy krve je ti odpuštěno. Pokání je ukončeno, když **přijmeš odpuštění** (L 15,10.24).

Jak se opravdové pokání projevuje:

Změna smýšlení - poznání hříchu ve světle Božího slova a Ducha svatého (Ž 119,105; J 16,8)

Vyznání hříchu (1J 1,9)

Zármutek podle Boha - lítost nad hříchem v pohledu na Kristovo zástupné utrpení (2K 7,10)

Přijetí odpuštění - následuje hned po vyznání hříchu (1J 1,9; He 10,17)

Odvracení se od hříchu - hřích je mým úhlavním nepřítelem a já přináším ovoce svědčící o pokání (Ž 139,22; J 8,11)

3. PŘÍBĚH O NÁVRATU SYNA K OTCI u Lukáše 15,11-24 nám dokonale popisuje úplné pokání:

- **Přišel sám k sobě** (v.17) - poznal v pravdě svůj stav (hřích).
- **Učinil rozhodnutí** (v.18).
- **Uskutečnil rozhodnutí** (v.20) - vstal a šel k otci. Bez toho by zůstal sedět a plakat (i se správným rozhodnutím) mezi prasaty.
- **Vyznal hřích** (v.21) - nesnažil se omluvit své jednání, ale nazval je hříchem.
- **Přijal milost** (v.22-24). „A začali se radovat!“ Bůh ti tvé hříchy odpustil. Rozhodl se je zapomenout (He 10,17). K vyznaným hříchům se nevracej ani slovy, ani vzpomínkami (2Pt 2,22).
- **Následoval nový život syna v milosti a poslušnosti.**

4. ZNÁME TŘI DRUHY POKÁNÍ:

- **Pokání z hříchu** (jednotné číslo) **životního postoje nevěry v Krista**. Je nutné pro spasení. Z hříchu nevěry a nezávislosti na Bohu vycházejí všechny ostatní jednotlivé hříchy. (J 1,29; 16,8-9)
- **Pokání z konkrétních hříchů** (množné číslo) **starého života**. Je potřebné k úplnému osvobození a rozvázání pout. Je předpokladem pro vítězný život nezatížený minulostí. Pracovně to nazýváme generálním úklidem. (Př 5,22; Sk 19,18-20)
- **Pokání z hříchů učiněných v novém životě**. (Př 24,16; 1J 1,7.9; 2,1-2)

5. CO POKÁNÍ NENÍ:

- **obecné vyjádření hříšnosti** - „Pane, my jsme zhřešili, jsme hrozní hříšníci...“
- **snaha hřích vysvětlit** - Snažíš se hřích bagatelizovat, omlouvat nebo vysvětlit okolnosti, které ke hříchu vedly. Je to snaha nejlstivějšího a nejpřevrácenějšího srdce člověka pokání obejít (Jr 17,9; 1J 1,8-10). Také se můžeš snažit hřích pominout bez pokání svým následným hezkým chováním.
- **přenášení zodpovědnosti za svůj hřích na druhé** - Hřích si omlouváš špatnými postoji ostatních. Jsi však zodpovědný za to, jak reaguješ na jednání druhých. „Pane, odpusť mi, ale může za to...“
- **přenášení zodpovědnosti za svůj hřích na okolnosti** - Hřích si omlouváš nepříznivými okolnostmi. „Pane, odpusť mi, ale okolnosti mne přitlačily...“
- **vyvažování viny** - Místo, abys uznal svoji vinu, ukazuješ na (větší) provinění druhých: „Zhřešil jsem, ale on zhřešil (proti mně) první (více).“ „On také zhřešil!“
- **srovnávání se s druhými** - **Pokání znamená uznat „Jsem vinen!“** a nesrovnávat se povýšeně s druhými (L 18,9-14): „Pane, odpusť mi, ale přece jenom nejsem zas takový hříšník jako...“
- **vyznání hříchu s přátelstvím ke hříchu** - Hřích musí být tvým nepřítelem. Pokání probíhá především uvnitř tvé osoby. Je to rozhodnutí, že zaujímám Boží postoj nenávisti k hříchu a odděluji se od hříchu. „Pane, odpusť mi... (jsem však rád, že jsem to učinil)“

- **lítost pouze nad důsledky hříchu** - Nelituješ příčinu, ale důsledek hříchu. Nelituješ neposlušnost, že jsi např. přes zákaz vzal do rukou drahou vázu, ale lituješ, že jsi ji rozbil. Lituješ toho, co hřích natropil, místo toho, že jsi zhřešil. Nevidíš cenu hříchu, kterou za tebe zaplatil Ježíš.
- **výlevy sebelítosti** - Sebelitování není pokání, ze sebelítosti musíme učinit pokání. „Jsem tak nešťastný, špatný, hříšný, nehodný, hodný zatracení, chudák, ...celý špatný...“
- **citový projev** (pláč, sténání, smutek, úzkost...) - Citové projevy samy o sobě pokání nezpůsobí. Můžou však být vedlejším projevem opravdového pokání.
- **výčitky svědomí** - Jsou důležité, abys pokání mohl vůbec činit. Avšak samy o sobě pokáním nejsou.
- **vyslovení hříchu** - Důležitá součást pravého pokání, avšak musí být podepřena změnou. Ústa někdy mohou vydávat pouze prázdná slova.
- **zpověď** - Máme se vyznávat jedni druhým z hříchů, avšak samotná zpověď pokáním ještě vůbec nemusí být.
- **snaha hřích si odčinit** - Pokání je dar, který Bůh nabízí každému. Je vždy spojeno s milostí (Ef 2,8-9)! Bůh nám může odpustit hřích POUZE zdarma.

6. CO POKÁNÍ ZPŮSOBUJE:

- je to dar k životu (Sk 11,18)
- přináší spasení (2K 7,10)
- přivádí do osobního vztahu s Bohem (Sk 20,21)
- přináší odpuštění hříchů (L 24,47; Sk 5,31)
- uvádí do oddechu před tváří Páně (Sk 3,19-20)
- uschopňuje věřit (Mk 1,15; He 6,1)
- je to předpoklad pro vodní křest a přijetí Ducha svatého (Sk 2,38)
- otevírá pro nebeské království (Mt 3,2)
- otevírá pro prožívání Boží dobrotivosti (Ř 2,4)
- vede k poznání pravdy, která osvobozuje (2Tm 2,25-26; J 8,32)
- přináší radost (L 15,7.24)
- vede ke vzdávání slávy Bohu (Zj 16,9)